

ідеї до цільової аудиторії. Якщо ще кілька років тому єдиними засобами презентації проекту були креслення та макети, то з появою ультрасучасних технологій, таких як архітектурна візуалізація, анімація, інфографіка, віртуальна та доповнена реальність, голограми, 3д принтери та дрони, презентація набуває сучасних форм інноваційності та інтерактивності, коли появилася можливість ще на етапі проектування безпосередньо взаємодіяти з майбутньою будівлею та виявити потенційні проблеми та недоліки.

Дмитраш О. Ю., асист.
Національний університет «Львівська політехніка»

АРХІТЕКТУРНЕ ПРОЕКТУВАННЯ МІЖУНІВЕРСИТЕТСЬКИХ КУЛЬТУРНИХ ЦЕНТРІВ В ДИПЛОМНІЙ РОБОТІ СТУДЕНТІВ АРХІТЕКТОРІВ

Університетські будівлі становлять собою цікавий виклик для сучасної архітектури. До семи вільних мистецтв, вже давно приєдналися безліч інших факультетів і кафедр. Це розгалуження знань вимагає спеціалізації структури простору, який відіграє важливу роль у передачі і створенні нових знань.

У сучасному світі бізнес-школа повинна взаємодіяти з медичною школою так само як і з технічними вузами. Студенти повинні співпрацювати з викладачами і, в свою чергу весь університет має взаємодіяти з більш широкою спільнотою. Потрібно організувати простір таким чином, щоб учасники навчального процесу могли вільно спілкуватися і розвиватися у будь-який час. Для того щоб створити комфортне середовище для багатьох типів людей у різний час доби слід об'єднати подібні види діяльності. Наприклад, кафе в студентському центрі розташувати поряд з мистецькими виставковими залами. Поєднання цих елементів, які зазвичай розкидані, створює набагато більш жвавий і насичений простір, ніж будь-який з них окремо. Згідно того ж принципу університетське містечко, відрізане від торгівлі і життя місцевого населення, присвячене виключно навчанню і університетським заходам, стане менш корисним досвідом для студентів. До прикладу можна привести успішні історично сформовані університетські кампуси Європи та США. Їх будівлі фактично вплетені в тканину міста. Таким чином недоліки функціонального наповнення студмістечка компенсуються міськими об'єктами. Формування архітектури університетських центрів відбувається залежно від розвитку суспільно-культурного значення міста, статус міста залишається домінуючим чинником упродовж усіх етапів їх розвитку. Вигляд даних будівель засвідчує, що архітектурна форма набуває репрезентативності, коли функція має високий соціальний статус.

З 2011 року викладачі та студенти кафедри ДАС НУ «Львівська політехніка», під керівництвом д-р арх., проф. В. І. Проскурякова, активно працюють над вивченням особливостей проектування таких актуальних, в сучасній освітній діяльності, будівель і закладів, як міжуніверситетські культурні центри. Слід зазначити, що згідно вітчизняної класифікації до об'єктів культури університетів відносять: палац (дім) культури, студентський центр, театр, філармонія, кінотеатр, музей, галерея, меморіал, бібліотека, культова споруда, клуб, парк. Проте сучасні напрямки формування і розвитку архітектури університетів передбачають створення міжуніверситетських культурних центрів, які беруть на себе функцію залучення якомога більшої кількості студентів до університетського життя, створення тісної спільноти студентів і викладачів, покращення іміджу вітчизняної освіти і налагодження міжвузівських та міжнародних зв'язків. Принципи типологія цих закладів залежать від низки факторів, та стикаються з проблемами ефективності та інтенсивності їх використання, тому ця галузь потребує подальшого вивчення.

В ході роботи над магістерськими дослідженнями було виявлено, що сучасні навчальні приміщення мають тенденцію до студентоцентричності, забезпечуються необхідними технологіями для задоволення суб'єктивних потреб студента. Також слід зазначити, що навчання стає ефективнішим, коли навколишнє середовище працює як його потужний інструмент. Особлива увага має приділятися тому, що кожен сучасний студент має особисті технічні пристрої, за допомогою яких він здійснює навчання. З точки зору архітектури комп'ютерна система підтримки електронної освіти мусить представляти навколишнє середовище, базоване на використанні сучасних можливостей мережних технологій, забезпечення віддалених занять як в он-лайн, так і в оф-лайн, з розвиненими засобами автоматизованого тестування знань і навичок, і, мабуть, найголовніше, забезпеченням симетричного діалогового співробітництва між основними компонентами архітектури.

Одним із важливих функціональних елементів міжуніверситетського культурного центру є правильний просторовий дизайн навчальних зон з гнучким плануванням, що має бути візуально цікавим, і при тому не повинен відволікати від здатності зосереджуватися. Добре продумані місця для навчання мають мотиваційний ефект на студента. Саме тому навчальні зони з гнучким плануванням забезпечують як індивідуальне так і колективне середовище. Зміни у дизайні інтер'єру та ландшафту можуть допомогти навігації студентів у просторі і скорегувати їх поведінку у відповідності до мети простору.

Невід'ємною складовою дипломної роботи студентів є розробка проектної пропозиції міжуніверситетського культурного центру на конкретній ділянці, що розташована в межах міста Львова. Такий підхід дає можливість провести комплексне дослідження, визначити пішохідні і

транспортні зв'язки, адже аспект розвинутої інфраструктури є важливим з огляду на те, що будівля повинна бути доступною для усіх студентів міста. Вдається визначити найбільш доречно функціональне наповнення проектованої будівлі, в залежності від габаритів і характеру рельєфу ділянки. Зокрема проводяться опитування студентів шляхом анкетування, завдяки чому визначаються актуальні тенденції побудови простору та складу приміщень і особливості режиму роботи міжуніверситетських культурних центрів. Слід зазначити, що багатий закордонний досвід проектування та експлуатації будівель такого типу теж слугує джерелом для досліджень сучасної університетської архітектури.

Добрик Я. О., студ., **Менчинський Д. О.**, студ.,
Шевченко Л. С., канд. арх., доц.
*Національний університет «Полтавська політехніка
імені Юрія Кондратюка»*

СУЧАСНІ УЯВЛЕННЯ ПРО ЛАНДШАФТНИЙ ДИЗАЙН ПРИРІЧКОВИХ ПАРКІВ

Парки, в ландшафтно-планувальній організації яких бере активну участь лінійний водний об'єкт, називають «прирічковими» (такими, що знаходиться біля річки). Тим самим робиться наголос на важливості водного об'єкту як в композиційно-просторовій структурі парку, так і в його назві.

Чи варто говорити про те, що ландшафтна й емоційна складова таких територій вирізняється з-поміж інших парків? Варто! Адже не в останню чергу завдячуючи воді такі об'єкти мають приємний мікроклімат з освіжаючою прохолодою, виразні естетичні пейзажі, вишукані водно-ландшафтні композиції зі світлотіньовими ефектами та віддзеркаленням. Вода чарує й притягує відвідувачів, викликає у них море позитивних емоцій – від спокою та розслаблення до підняття настрою динамікою й активними рухами.

Водночас, вода має і подвійну художньо-містичну символіку: сакрального джерела очищення й оживлення на Землі та руйнівної сили потоплення. Існування цих двох суперечностей простежується на протязі тисячолітньої історії ландшафтного мистецтва. Як показує світовий досвід, питання художньо-естетичної насолоди й безпеки у таких об'єктах постійно стоять на порядку денному при їх ландшафтному дизайні. З часом ці процеси ускладнилися у зв'язку з екологічними проблемами та нерациональним природокористуванням. Результат ландшафтного дизайну таких парків повинен дати відповіді на сучасні виклики у вигляді:

- *екологічних загроз*, пов'язаних із забрудненням територій, їх антропогенним навантаженням, зі збереженням оточуючого рослинного